

РЕШЕНИЕ

№ 7689

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9697** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 350 от 10.08.2021 г., постановено по НАХД № 7947/2021 г. на Софийския районен съд (СРС), НО, 96 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-337/12.05.2021 г. на заместник - председателя на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 100о.№, ал. 2, вр. ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „първо“, вр. ал. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

В жалбата се релевират доводи, че нормата на чл. 100т, ал. 1 ЗППЦК представлява един състав на нарушение, тъй предвидените задължения кумулативно дадени, а не в условията на алтернативност. В тази връзка излага доводи, че неправилно са издадени две наказателни постановления, поради което не е възможно постигане на целта на санкцията. Счита, че извършеното административно нарушение е маловажно по смисъл на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответната страна оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че [фирма] е вписано под № РГ-05-1546 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1 ЗКФН, като притежава статут ма емитент. Установено е още, че дружеството не е представило в КФН публично уведомление на консолидираната основа за финансовото си състояние за първото тримесечие на 2020 г. в законоустановения срок до 30.09.2020 г. Това е наложило съставянето на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-853/19.11.2021 г. и въз основа на него оспореното НП. Районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитания свидетел – Детелинка А.. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е достигнал до извод за наличието на нарушение на чл. 100о№, ал. 2, вр. ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „първо“, вр. ал. 4 ЗППЦК, поради което правилно е наложена имуществена санкция по чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК, която е в минимален размер от 5000 лева. В мотивите на обжалваното решение е даден отговор на възраженията, с които се поддържа, че се касае за едно нарушение и за приложението чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 100о№, ал. 2 ЗППЦК емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие, като ал. 4 от същата разпоредба регламентира съдържанието на това уведомление.

Според чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“ ЗППЦК емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията. Регулираната информация следва да се разкрива на комисията по електронен път – чл. 100т, ал. 4 ЗППЦК. В настоящия случай безспорно е установено, че [фирма] не е предоставило уведомлението на консолидирана основа за

финансовото си състояние за първото тримесечие на 2020 г. в срок до 30.09.2020 г. (удължен съгласно § 45, ал. 1 ПЗРЗМДВИП).

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за наличието на нарушение на чл. 100о№, ал. 2, вр. ал. 4, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „първо“, вр. ал. 4 ЗППЗК. Правилно районният съд е приел, че чл. 100т, ал. 1 ЗППЗК предвижда две отделни задължения, респ. две отделни административни нарушения. Касае се за една и съща информация, но редът на предоставянето ѝ е различен в зависимост дали е предназначена за КФН или за обществеността. Различава се и целта на предоставяне на информацията, тъй като същата се предоставя на КФН, за да се осъществи съответния контрол, доколкото за обществеността липсва такава цел. В тази връзка не е допуснато нарушение на “non bis in idem” с издаването на предходно наказателно постановление за непредставяне на информация на обществеността.

Настоящата инстанция споделя изцяло и изводите на въззивния съд, че случаят не е маловажен по чл. 28 ЗАНН. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не. В конкретния случай неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани с предоставяне на информация за дружества емитенти, тъй като по този начин се възпрепятства ефективния контрол на тези дружества. Поради това настоящата съдебна инстанция приема, че случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 350 от 10.08.2021 г., постановено по НАХД № 7947/2021 г. на Софийския районен съд (СРС), НО, 96 – ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.